

[Glistrup]

Selvensionister er afskyelige fremmedelementer i det samfund, som socialdemokratiet ulykkeligvis med så stor succes har søgt at omforme Danmark til. Selvensionister har det ved sig, at deres stemmer er sværere at købe på taktisk rigtige tidspunkter, når man nærmer sig en valgdag og man har de umådelig mange penge til rådighed, som LO stiller til rådighed for socialdemokratiet igennem de kontingenter, man bl. a. oppebærer fra fremskridtsarbejdere. Derfor skal selvensionister udryddes.

Da vi så dette lovforslag, som vi her skal stemme endeligt om, var der nogle af os – vi har hørt bl. a. hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard i de foregående indlæg – der havde det indtryk, at det, socialdemokratiet her kom med, virkelig ikke var den sædvanlige socialdemokratiske melodi, men en lempelse, en forbedring i forhold til selvensionisterne. Vi andre ved af erfaring, at socialdemokratiet ofte optræder og har naturlige talenter for at optræde i tilsyneladende uskyldshvide færelæder, men vi måtte overveje, om det, der skete denne gang, var udslag af det samme, for vi har jo i øvrigt igennem hele den nuværende skatteministers herostratiske karriere set, at han bestandig har nørklet videre på at rejse den bygning, som socialdemokratiet er så stolt af, men som den danske befolkning kommer til at undgælde så hårdt for.

At vor mistanke og ikke de småforbedringer, som hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard omtalte, var det rigtige, fik vi aldeles klart bevist, da vi så skatteministerens fnysende vrede her i tirsdags, hvor han ved indtil flere sager på dagsordenen måtte tale vredt og bestemt imod det underændringsforslag nr. 4, som man fik forkastet her i tirsdags. Det gik ud på at ændre ændringsforslag nr. 3, der kort sagt går ud på, at når der til en selvensionsordning måske engang i 1960'erne er indkøbt nogle obligationer til kurs 92 og de så, når engang manden skal på pension, bliver solgt til kurs 82, ja, så vil skatteministeren med dette forslag have, at dette tab på 10 points på grund af den dårlige socialdemokratiske pengepolitik i stedet for skal føre til, at vedkommende skal beskattes, som om han havde tjent 7 points.

Det er en så horribel virkning af det foreliggende lovforslag, som ingen sinde kunne have været indfortolket i loven, som den blev vedtaget i december, at alene heri ligger et så

markant tilbageskridt i forhold til decemberloven, en så kraftig skærpelse, en så forrygende urimelighed, at det er aldeles uforståeligt, at man har kunnet høre de to tidligere talere sige, at det vil man skam da ikke stemme imod fra venstres og konservativ side, nej, lad da bare disse pensionister blive beskattet på den måde.

At der er realiteter i denne fare, at der er realiteter i, at dette betyder en yderligere salamtaktikbeskæring af selvensionisterne, fik vi bekræftet så sent som her til morgen – de af os, der har været ude at tømme boksene – hvor vi fik en redegørelse fra bryggeriarbejderne om, hvordan det for et væld af bryggeriarbejdernes pensionsforhold vil bevirke yderligere beskæringer. At man ikke har kunnet samle sig sammen ude på Carlsberg og Tuborg til at give os de redegørelser før nu her til morgen, skal jeg i og for sig ikke bebrejde dem derude, for det er tungt stof, vi arbejder med her, og det var først ved betænkningen og vedtagelserne i tirsdags, man kom frem til disse helt urimelige virkninger.

At der er tale om, at man fra skatteministerens side, med det flertal, han fik stablet på benene i tirsdags, virkelig pønser på at angribe selvensionisterne, så vi ganske tydeligt af, at selv om han blev ved med at kredse omkring sit gerningssted gang efter gang under forhandlingen om dagsordenspunkterne i tirsdags, så havde han intet andet at sige til sit forsvaret end noget, der i den grad var i evident strid med kendsgerningerne. Han sagde nemlig: det vil vel nok blive svære sager at behandle administrativt. En sag, der går ud på, at skatteyderen fremlægger en købsnota på nogle obligationer og siger: jeg har købt disse obligationer for kurs 92, mente skatteministeren ville skam kunne føre til et væld af administrative undersøgelser af, hvad i alverden manden nu har købt dem for, og det skulle altså medføre meget mere administration, som skatteministeren plejer at elske i andre sammenhænge.

Altså med andre ord: det er da rigtigt, at der er nogle teoretiske og ganske bagatelagte forbedringer i forhold til decemberloven, men alt i alt er der tale om et markant tilbageskridt, og da vi jo skal stemme om lovforslaget som helhed, som det nu ligger, er der for fremskridtspartiet ingen tvivl i sjælen om, at vi ikke skal følge den vattede kurs, hr. Brixtofte og hr. Gammelgaard har lagt op til